

वान् a. having vomited; n. == seq.	वामिग् a. vomiting, ejecting.
वान्ताह् n. vomited food.	वामेतर् a. different from left, right.
वान्ताश्चिन् a. eating vomited food.	वानोङ् f. a woman with beautiful thighs.
वान्ति f. vomiting.	वास्य n. perversity.
वान्त्री f. a cow whose calf is dead.	वाथक् m. weaver, sewer.
वाप् m. shearing, shaving.	वाथव् f. वै relating to the wind or to Vāyu, north-western; f. वै (पूर्व) the north-west.
वाप् m. sower, scatterer; scattering, seed.	वायस् a. =prec. a.; n. E. of a lunar mansion.
वापन् n. causing to shear or shearing.	वायस् m. bird, crow; f. वै crow-hen.
वापन् n. sowing.	वायस् f. वै relating to crows.
वापिका & वापी f. an oblong pond.	वायसी w. कृ change into a crow, भू P.
वापीजल् n. water from a pond.	वायु m. wind, air, esp. vital air (5); the god of wind, pl. the Maruts.
वापीविस्तीर्ण् n. a breach or gap formed like an oblong pond.	वायु a. tired, languid.
वापुष् a. wonderful.	वायुगीत् a. sung by the wind, i.e. universally known.
वाप्ति a. to be scattered.	वायुपुत्र् m. Vāyu's son i.e. Hanumant.
वाप्ति a. coming from ponds.	वायुपुराण् n. T. of a Purāṇa.
वाभि v. अर्णवाभि.	वायुभक्, वायुभक्, & वायुभक् a. living on air.
वाम् (encl.) acc. dat. gen. du. of 2 nd pers. pron.	वायुमत् a. being (like) wind.
वाम्, f. वै & वा dear, pleasant, lovely, beautiful; fond of, eager or greedy for (—o). m. E. of Āśva, a man's name. f. वामा a (beautiful) woman; f. वामी a female or she-(ass, camel etc.); n. anything dear or precious, wealth, goods, etc.	वायुमत् a. joined or connected with wind.
वाम् a. left (not right), adverse, contrary, refractory, stubborn, prude, coy, cruel, wicked, bad; n. adversity, mischief. Abstr. वामं f., वामं n.	वायुमय् a. having the nature of wind.
वामक्, f. वामिका left (not right), adverse, cruel, hard. m. a cert. mixed caste; n. a kind of gesture.	वायुर् a. windy.
वामतस् adv. from the left side.	वायुवत् adv. like the wind.
वामदृश् & वृष्टि f. a fair-eyed woman.	वायुवग् m. the swiftness of wind.
वामदेव् m. N. of a Rishi.	वायुवेगक् & वैगिन् a. swift as wind.
वामन् a. dwarfish, short, small, abstr. वामं f.; वामं n. — m. dwarf, E. of Viṣṇu etc., N. of sev. men.	वायुसम् a. wind-like.
वामन् a. relating to a dwarf or Viṣṇu.	वायुसूर् m. == वायुपुत्र.
वामनयना f. = वामदृश्.	वायु न. a. having the winds for horses.
वामभाज् a. enjoying lovely things.	वार् n. water.
वामलोचन n. a beautiful eye.	वार् m. tail-hair, esp. of a horse; m. n. sgl. & pl. a hair-sieve.
वामलोचना f. a fair-eyed woman.	वार् v. दुर्वार्.
वामशील a. of a stubborn or wicked character.	वार् m. good, treasure; appointed time or place, one's turn, alternation, succession, change, time (w. numerals, वार् वारम् many a time, often); day (of a week). — f. वारा courtesan.
वामशी f. = वामदृश्.	वारकन्या f. = prec. f.
वामरभ् a. stubborn, refractory.	वारङ् m. handle.